

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УМАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПАВЛА ТИЧИНИ

Природничо-географічний факультет

ПРИРОДНИЧІ НАУКИ І ОСВІТА

Збірник наукових праць
природничо-географічного факультету

Умань
2018

**Затверджено до друку вченою радою
природничо-географічного факультету
Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
(протокол № 12 від 30 травня 2018 р.)**

Редакційна колегія:

Миколайко В. П. – доктор сільськогосподарських наук, доцент (головний редактор); **Браславська О. В.** – доктор педагогічних наук, професор; **Половка С. Г.** – доктор геологічних наук, професор; **Безлатня Л. О.** – кандидат географічних наук; **Валюк В. Ф.** – кандидат хімічних наук, доцент; **Герасименко О. В.** – кандидат педагогічних наук; **Гнатюк Н. О.** – кандидат біологічних наук, доцент; **Горбатюк Н. М.** – кандидат педагогічних наук, доцент (відп. секретар); **Душечкіна Н. Ю.** – кандидат педагогічних наук; **Запорожець Л. М.** – кандидат педагогічних наук; **Козинська І. П.** – кандидат географічних наук, доцент; **Миколайко І. І.** – кандидат біологічних наук, доцент; **Мороз Л. М.** – кандидат біологічних наук, доцент; **Соболенко Л. Ю.** – кандидат біологічних наук, доцент; **Сорокіна С. І.** – кандидат біологічних наук, доцент.

Відповідальний за випуск: Горбатюк Н. М.

Природничі науки і освіта: збірник наукових праць природничо-
П 77 географічного факультету. – Умань : Видавничо-поліграфічний центр «Візаві»
(Видавець «Сочінський»), 2018. – 154 с.

У збірнику опубліковані результати досліджень у галузях природничих і соціально-педагогічних наук. Розкриті актуальні питання біології, географії, екології, психології та педагогіки.

The results of investigation in the branches of the naturals, socio-pedagogical sciences have been published in the miscellany. The actual questions of biology, geography, ecology, chemistry, psychology and pedagogy of innovation technologies are discovered in the articles.

Валюк В. Ф., Віштак І. Ю. Використання історичного матеріалу як засобу формування інтересу учнів до вивчення хімії в середній школі.....	114
Валюк В. Ф., Войтович Л. О. Формування спеціальних компетенцій при навчанні хімічним дисциплінам	116
Валюк В. Ф., Пукась М. І. Особливості використання комп'ютерних технологій при вивченні хімічних дисциплін.....	119
Герасименко О. В., Надорожна О. А, Шестопап Д. А. Організаційна структура НАТО	123
Герасименко О. В., Нелепа В. С. Співпраця України з НАТО : від Євроатлантичної інтеграції до Євроатлантичного співробітництва.....	125
Горбатюк Н. М., Войтих Н. В. Система домашнього експерименту	127
Горбатюк Н. М., Кулініч К. В. Формування в учнів системи понять про кислотно-основні властивості речовин при вивченні хімії	129
Горбатюк Н. М., Пташок І. А. Сутність поняття "гуманізм".....	131
Душечкіна Н. Ю., Мудрик А. С. Професійна підготовка майбутнього вчителя хімії.....	134
Запорожець Л. М., Гуцол О. І. Використання методу проектів на уроках географії для виявлення творчих здібностей учнів.....	137
Запорожець Л. М., Люльченко М. І., Маланчук Д. В. Підвищення ефективності педагогічної діяльності на уроках географії засобами інформаційних технологій	140
Небікова Т. А., Берчак В. С., Григоренко Д. В. Місце екскурсії у навчальній діяльності учнів.....	143
Підан Л. Ф. Активізація навчального процесу на уроках географії	146
Рожі І. Г. Формування пізнавальної самостійності учнів на уроках.....	149
Солтусенко Н. В. Рефлексія як елемент створення розвивального середовища.....	151

ОРГАНІЗАЦІЙНА СТРУКТУРА НАТО

Герасименко О. В., викладач кафедри географії та методики її навчання,

Надорожна О. А., Шестопап Д. А., студенти IV курсу

Організація Північноатлантичного договору (НАТО) — це альянс 29 країн з Північної Америки і Європи, які прагнуть досягти мети Північноатлантичного договору, підписаного у Вашингтоні 4 квітня 1949 року [1, с. 15].

Головним завданням північноатлантичного альянсу є захист свободи і безпеки його членів у Європі та Північній Америці відповідно до принципів статуту ООН. Для досягнення цієї мети альянс використовує як свій політичний вплив, так і військову потужність, залежно від характеру проблем безпеки, що постають перед державами-членами НАТО.

Основними інститутами політики і прийняття рішень в альянсі є:

- Північноатлантична рада;
- Комітет оборонного планування;
- Комітет ядерного планування;
- Військовий комітет.

Кожен з них відіграє важливу роль у процесах консультацій і прийняття рішень, які є основою спільного планування і безпеки країн. Рішення, ухвалені цими органами, мають однаковий статус і є узгодженою політикою країн-членів НАТО, незалежно від рівня, на якому вони прийняті. Цим вищим органам підпорядковані спеціальні комітети, які також складаються з офіційних представників країн. Така структура комітетів є базовим механізмом, який забезпечує альянсу можливість проводити консультації та приймати рішення так, щоб кожна країна була представлена на кожному рівні та в усіх сферах діяльності НАТО [3, с. 71].

Основна частина військових сил та військової інфраструктури належить державам-членам НАТО, залишається під їхнім безпосереднім управлінням і національним командуванням доти, доки не виникне необхідність в їх виділенні цілком (або частково) для вирішення певних військових завдань під загальним союзним командуванням.

Найвищим органом прийняття рішень є Північноатлантична рада. Як правило, Північноатлантична рада збирається для обговорення питань, що викликають спільне занепокоєння союзників або потребують колективних рішень.

Комітет оборонного планування займається питаннями, пов'язаними з плануванням колективної оборони альянсу.

Комітет ядерного планування є головним органом для консультацій з усіх питань, що стосуються ролі ядерних сил у здійсненні політики НАТО, спрямовану на безпеку й оборону.

Альянс є міжурядовою організацією. Уряд кожної країни-члена є підзвітним своєму парламентові. Таким чином підтримка цілей альянсу з боку демократично обраних представників законодавчої влади має велике значення.

Загальне керівництво військовою структурою НАТО здійснюється Військовим комітетом.

Військовий комітет — це найвищий військовий орган НАТО, що працює під політичним керівництвом Північноатлантичної ради, Комітету оборонного планування та Комітету ядерного планування і несе перед ними відповідальність за всю здійснювану в межах альянсу військову діяльність.

Військовому комітету підпорядкований об'єднаний Міжнародний військовий штаб, який забезпечує його діяльність і є виконавчим органом, що стежить за точним і ретельним виконанням всіх директив і рішень комітету.

Об'єднана військова структура НАТО складається з мережі військових командувань, яка охоплює всю зону дії Північноатлантичного Договору. Головними характеристиками об'єднаної структури є спільне планування збройних сил та оперативне планування, розміщення військ поза межами їх національних територій, спільні стандарти у військовій техніці, матеріально-технічному забезпеченні та військовій підготовці, процедурі консультацій тощо. До об'єднаної військової структури альянсу належать війська всіх держав-членів НАТО [2, с. 45- 49].

Отже, структура НАТО є досить розгалуженою, що саме і забезпечує таку ефективну і стабільну роботу цієї організації. Північноатлантичний Союз втілює в себе трансатлантичне партнерство між європейськими членами НАТО і Сполученими Штатами Америки і Канадою, спрямоване на укріплення миру і стабільності у всій Європі. Цілі партнерства між європейськими і північноамериканськими членами союзу є, перш за все, політичними, з опорою на спільне планування оборони, військове співробітництво і на співробітництво і консультації в економічній, науковій, екологічній та інших відповідних сферах.

Список використаних джерел

1. Довідник НАТО. — NATO: Office of Information and Press, Brussels, Belgium, 2006. — 609 с. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.nato.int/docu/handbook/2006/hb-ukr-2006.pdf> (Дата звернення 26.04.2018)

2. Північноатлантичний альянс: історія, функції, структури, відносини з Україною: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів та слухачів магістерської підготовки за напрямом «Державне управління» / кол. авт.; за заг. ред. проф. Д.І.Дзвінчука. — Івано-Франківськ : Місто Нв, 2012. — 604 с.

3. Федонюк С.В., Лажнік В.Й., Моренчук А.А., Романюк Н.І. НАТО: історія, структура, діяльність, перспективи: Навч. посіб. — Луцьк: РВВ «Вежа» Волин. Націон. ун-ту. ім. Лесі Українки, 2008. - 258 с.